

ponadto w wypadkach takich stosować się do postanowień § 1 niniejszego rozporządzenia.

§ 6. Detaliczni sprzedawcy wyrobów tytoniowych na obszarach województw: białostockiego, kieleckiego, lubelskiego, łódzkiego i warszawskiego otrzymywać będą także prowizję detaliczną i hurtową, o ile wykupywać będą w państwowych magazynach wyrobów tytoniowych conajmniej ilości określone w § 5.

Wolno im będzie jednak, jak dotąd, dokonywać zakupów bezpośrednio w tych magazynach tylko pod warunkami określonymi w § 20 ust. 4 rozporządzenia z dnia 20 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 42, poz. 285).

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Kucharski*

903.

Rozporządzenie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu

z dnia 3 listopada 1923 r.

w przedmiocie mnożnika celnego normalnego i zniżonego.

Na mocy art. 14 rozporządzenia z dn. 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (Dz. U. R. P. № 51, poz. 314) zarządza się co następuje:

§ 1. Wysokość dopłaty walutowej normalnej (mnożnika celnego normalnego), której podlegają towary wyszczególnione w § 1 rozporządzeń: Ministra Skarbu oraz Przemysłu i Handlu 1) z dnia 7 lipca 1923 r. w przedmiocie mnożnika celnego normalnego i zniżonego (Dz. U. R. P. № 68, poz. 532) i 2) z dn. 15 września 1923 r. w sprawie uzupełnienia wykazu towarów, podlegających mnożnikowi celnemu normalnemu (Dz. U. R. P. № 93, poz. 743) określa się do nowego zarządzenia na 35.999.900% agio, czyli mnożnik 360.000.

§ 2. Towary, nieobjęte wykazami, zawartymi w § 1 rozporządzeń z dnia 7 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 68, poz. 532) i z dnia 15 września 1923 r. (Dz. U. R. P. № 93, poz. 743), ani obowiązującym w danej chwili rozporządzeniem Ministrów Skarbu i Przemysłu i Handlu z dnia 28 czerwca 1923 roku o ulgach celnych (Dz. U. R. P. № 66, poz. 517), przedłużeniem rozporządzeniem z dnia 22 października 1923 r. (Dz. U. R. P. № 109, poz. 871) opłacają cło z dopłatą walutową zniżoną, wynoszącą 26.999.900% czyli mnożnik 270.000.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie 4 dnia po ogłoszeniu.

Jednocześnie z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia traci moc obowiązującą rozpo-

ządzenie z dnia 17 października 1923 r. w przedmiocie mnożnika celnego normalnego i zniżonego (Dz. U. R. P. № 105, poz. 831).

Minister Skarbu: *W. Kucharski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Szydłowski*

904.

Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 29 października 1923 r.

o zmianie §§ 23 i 25 rozporządzenia z dnia 6 lipca 1922 r. o ruchu samochodów i innych pojazdów mechanicznych na drogach publicznych.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. № 89 poz. 656) w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych zarządza się co następuje:

§ 1. Ustęp pierwszy § 23 rozporządzenia z dnia 6 lipca 1922 r. o ruchu samochodów i innych pojazdów mechanicznych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. № 65 poz. 587) otrzymuje brzmienie następujące:

„Tytułem zwrotu kosztów zbadania typu lub poszczególnego pojazdu i wydania znaków rejestracyjnych — winien interesowany uiścić opłatę według następujących norm:

RODZAJ POJAZDU	Opłata za każde 100 kg. wagi w stanie gotowym do drogi (bez ładunku)
Samochody osobowe i motocykle	4 złote
Samochody ciężarowe i traktory	1 złoty

§ 2. Ustęp trzeci tegoż § 23 otrzymuje brzmienie następujące:

„Osoby i przedsiębiorstwa, zajmujące się fabrykacją, naprawą, względnie sprzedażą pojazdów mechanicznych, uiszczają za nietrwający dłużej niż 30 dni przydział jednej pary numerów próbnych (§ 20) do jednego pojazdu, opłatę ryczałtową w wysokości 10 złotych. W razie przydziału na dłuższy przeciąg czasu należy uiszczać taką samą kwotę co miesiąc”.

§ 3. Punkt e) ustępu drugiego § 25 powyższego rozporządzenia otrzymuje brzmienie następujące: „e) dowód wpłacenia do kasy skarbowej kwoty 5 złotych na koszt egzaminacyjny.”

§ 4. Stawki złotowe przeliczają się na marki według kursu ustalonego dla złotego przez Ministra

Skarbu przy sprzedaży 6% złotych bonów skarbowych, w razie zaś braku tego kursu według kursu franka szwajcarskiego na giełdzie Warszawskiej, licząc 1 frank równy 1 złotemu.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia, a równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 kwietnia 1923 r. o zmianie §§ 23 i 25, rozporządzenie z dnia 6 lipca 1922 r. o ruchu samochodów i innych pojazdów mechanicznych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. № 44 poz. 304).

Minister Robót Publicznych: *J. Łopuszański*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Kiernik*

Minister Spraw Wojskowych: *Szeptycki*

905.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości

z dnia 29 października 1923 roku

o dyzlokacji sądów okręgowych w Wadowicach i Nowym-Sączu oraz sądów powiatowych w Jordanowie i Nowym Targu.

Na podstawie § 1 ustawy z dnia 26 kwietnia 1873 r. (Dz. Pr. p. austr. № 62) oraz § 2 ustawy z dn. 11 czerwca 1868 r. o dyzlokacji sądów (Dz. Pr. p. austr. № 59) zarządzam w okręgach sądów okręgowych w Wadowicach i Nowym-Sączu co następuje:

§ 1. Wyłącza się gminę Rabę-Wyżną z właściwości terytorjalnej sądu okręgowego w Wadowicach oraz sądu powiatowego w Jordanowie i włącza się ją do właściwości terytorjalnej sądu okręgowego w Nowym-Sączu oraz sądu powiatowego w Nowym Targu.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 stycznia 1924 r.

Minister Sprawiedliwości: *St. Nowodworski*

Sprostowania:

1) W Dz. U. R. P. z 1922 r. № 102, poz. 936 w ustawie wodnej z dnia 19 września 1922 r. na str. 1713 w art. 261, p. 3) zamiast: „Odra” winno być: „Obra”.

2) W Dz. U. R. P. z 1923 r. № 73, poz. 574 zamiast „z dnia 30 maja 1923 r.” winno być: „z dnia 5 lipca 1923 r.”.

3) W Dz. U. R. P. № 109, poz. 868, w rozporządzeniu Ministra Kolei Żelaznych z dnia 20 października 1923 r. o zmianach i uzupełnieniach taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt, par. 1 rozporządzenia (str. 1340) w końcu, po słowach: „Wszystkie inne opłaty „Wykazu opłat dodatkowych”, wyrażone w markach, podwyższa się o 200%” dopełniony być winien przez dodanie zdania następującego:

„W punk. 4 „Postanowień taryfowych” oraz w „Uwagach” podanych w końcu „Wykazu opłat dodatkowych” sumy ostateczne przy obliczaniu przewoźnego, jak również opłat dodatkowych, zaokrągla się do pełnych 1000 (tysiąca) marek wwyż”.

Pozatem par. 4 tegoż rozporządzenia w końcu ustępu pierwszego, po słowach: „wprowadza się zmiany i uzupełnienia następujące”, dopełniony być winien zdaniem, mianowicie:

„W taryfie wyjątkowej № I—A w punkcie „2) Opłaty” skreśla się zdanie: „Przy przesyłkach, adresowanych do stacji Panewnik, przewoźne oblicza się od stacji nadania do stacji przejściowej na polską część Śląska Górnego”.